

Isten missziójának célba érkezése

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Lukács 11:23; 1Timótheus 2:4; 1Péter 2:9;
Jelenések 1:1-7; 14:6-12; 21:1-4

„Mivelhogy azért mindezek felbomlanak, milyenek kell lennetek nektek szent életben és kegyességben, akik várjátok és siettetnétek az Isten napjának eljövetelét, amikor az egek tűzbe borulva felbomlanak, és az elemek égve megolvadnak” (2Pt 3:11-12, ÚRK)!

A jelenések könyve a vég jeleneteit ábrázolja. Központi üzenete a Krisztus és Sátán közötti kozmikus konfliktus. Sátán elvesztette törvényes hatalmát a föld felett, és most azokat üldözi, akik hűségesek maradtak Istenhez. A csúcspont Jézus visszatérése, amikor szabadulást hoz gyermekeiknek, mind az élő igazaknak, mind azon hűségeseknek, akik Ádám és Éva bukása óta meghaltak. A könyv bemutatja Sátán és a gonoszok tűz általi elpusztítását és azt, ahogyan Jézus megalapítja örökkévaló királyságát az újjáteremtett földön.

A Jelenések tanulmányozói lelkesen kutatják és igyekeznek azonosítani a megjövendölt jeleket és eseményeket, amelyek jellemzik az egyháztörténelmet a Kr. u. 1. századtól napjainkig, az idők végezetéig, és ezt jól is teszik.

E negyedév utolsó anyagában ugyanakkor azt is látni fogjuk, hogy *A jelenések könyve* missziós irat, amelynek középpontjában a missziót végző Isten áll. Ő arra szólít minket, hogy a misszió egyháza legyünk. Elhívott, hogy a „jelenvaló igazságot” hirdessük a világnak, és ez mindaddig fennáll, amíg mindenki meg nem hozza a döntést Isten mellett vagy ellen.

A JELENÉSEK KÖNYVE: ISTEN MISSZIÓJA AZ UTOLSÓ NAPOKBAN

A Jelenések bevezető sorai jelzik az olvasónak, hogy ez a könyv Isten misszióját helyezi a középpontba.

Olvassuk el Jel 1:1-7 verseit! Mi bizonyítja, hogy ez az irat Isten végidei missziójára fókuszál?

Az első versektől egyértelmű, hogy a Jelenések forrása és középpontja Jézus. Jel 1:4-5 utal az Istenség három személyére, akik együtt munkálkodnak az emberiség megmentésén. Az örökkévaló Atya, aki volt, van és eljövendő. A szakasz megnevezi a Szentlelket, aki hatalmasan munkálkodott az 1. századi gyülekezetek között. Majd János emlékeztet Jézus Krisztus státuszára: Ő a „hú tanúbizonyosság”, „elsőszülött a halottak közül” (Jel 1:5, ÚRK), aki e bolygó tulajdonjogával rendelkezik. Meghiúsult Sátán kísérlete, hogy a földet használja fel királysága megalapítására. Isten győzelmet aratott felette, Teremtőnk kiontott vére pedig lemossa bűneinket és szégyenünket.

Olvassuk el Jel 1:6 és 1Pt 2:9 verseit! Mit jelentenek a megváltottakra vonatkozó címek e versekben?

Isten küldetésének középpontjában nem egyszerűen az áll, hogy a pusztuló embereket biztonságba helyezze. Az üdvösség új és tiszteletre méltó pozíciót biztosít, mivel Isten képmása helyreáll bennünk. A megváltottak királyi rangra emelkednek, mert Jézus kiontott vére által vérségi kapcsolatban állunk a világegyetem Királyával. A királyi család tagjaiként csatlakozunk az isteni család küldetéséhez a többi ember üdvösségre vezetésének munkájában. Ez tesz minket papokká. Krisztus az egyházat „királyságnak”, az egyes tagjait pedig „papoknak” alkotta. Országá polgárának lenni annyi, mint papként élni.

Jel 1:7 versében a küldetés sürgető voltát látjuk: Jézus eljön, és a nemzetek sírni fognak, mert elvesznek. Az Úr vágyakozik azok után, akik elidegenedtek tőle. A jelenések könyve éppen ezért Istennek az emberek felé irányuló küldetésével kezdődik.

Isten nemcsak megteremtett, de meg is váltott minket, méghozzá elképesztő áron. Miért ad ez az igazság hatalmas reményt, függetlenül a jelenlegi helyzetunktől?

A HÁRMAS ANGYALI ÜZENET ÉS A MISSZIÓ

A *Jelenések könyve* erőteljesen és szemléletesen mutatja be a nagy küzdelmet, amit talán 12:12 versében láthatunk a legdrámaiban: „*Azért vigadjatok, egek és akik abban lakotok! Jaj a földnek és a tengernek, mert leszállt az ördög hozzátok nagy haraggal, mint aki tudja, hogy kevés ideje van*” (ÚRK)! Nehéz elképzelni, hogyan érthetne meg bárki bármit is a Szentírásból, ha nem látja meg benne a nagy küzdelem motívumát, amely az utolsó napokban csúcsonyul majd ki.

Olvassuk el Jel 14:6-12 verseit! Milyen kép bontakozik ki előttünk? Mi köze van ennek a szakasznak a küldetésünkhöz és az üzenetünkhöz?

A misszió centruma, Isten missziójának a központi eleme maga az üzenet, Isten üzenete: az evangélium. Ez valójában maga a misszió. A világot figyelmeztetni kell arra, hogy mi vár rá, és minden embernek döntést kell hoznia vagy az élet, vagy a halál mellett.

**„Aki velem nincs, ellenem van; és aki nem velem takar, tékozol” (Lk 11:23).
Miről beszél itt Jézus, ami közvetlenül érinti a missziós küldetésünket?**

A *Jelenések könyvének* hármias angyali üzenete képezi a magját, az esszenciáját annak, amit hetednapos adventistaként hirdetniünk kell a világban. Ennek középpontjában két fontos üzenet áll: „*az örökkévaló evangélium*” (Jel 14:6) és a Teremtő imádata. Ez a kettő jellemzi a szenteket: „*Itt van helye a szentek hosszútűrésének, akik megtartják Isten parancsolatait és Jézus hitét*” (Jel 14:12, ÚRK)! Bármi mást teszünk is az emberek megsegítése érdekében, legyen az akármilyen jó, soha nem szabad szem elől téveszteniünk különleges elhívásunkat és küldetésünket, ami arra indít, hogy az elveszett világnak hirdessük az „örökkévaló evangélium” reménységét, valamint figyelmeztessük a világot arra, ami egy nap bekövetkezik.

„Aki velem nincs, ellenem van” (Lk 11:23). Hogyan érted, amit Jézus itt mond? Miért kell ezeknek a szavaknak arra készítenünk minket, hogy megvizsgáljuk, mi igazán fontos a számunkra?

A VÉGSŐ KRÍZIS

Jézus azt mondta a tanítványainak és nekünk: *„Menjete el azért, és tegyete tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében. Mindannak megtartására tanítsátok őket, amit én parancsoltam nektek. Íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig”* (Mt 28:19-20, ÚRK). Ezt hívjuk nagy misszióparancsnak, ami sok tekintetben megegyezik a hármass angyal üzenettel. Felhívás *„a föld lakosainak, minden nemzetségnek, törzsnek, nyelvnek és népnek”* (Jel 14:6, ÚRK). Ez *„a jelenvaló igazság”* (2Pt 1:12), ami a nagy misszióparancsban is megtalálható.

Olvassuk el 1Móz 12:3, 1Tim 2:4, 2Pt 3:9 és 1Jn 4:8 verseit! Miért számít Istennek minden embercsoport?

Krisztus szeretete az egész emberiségnek szól, egyetlen népcsoportot sem zár ki. Ellentétben azzal a teológiával, amely azt tanítja, hogy Krisztus csak az eleve elrendelt kiválasztottak rétegéért halt meg, a Biblia világosan kimondja: halála minden emberért történt, függetlenül faji, etnikai vagy bármilyen más tényezőtől. Ha ember vagy, Krisztus érted is meghalt. Pont. Egyetlen kérdés marad mindenki számára: *Milyen választ vált ki belőlem az Ő halála?* Amikor Jézus visszatér, csak két tábor lesz: akik Sátán hatalmának adták oda magukat a vallási és politikai intézményeken keresztül, ahogyan azt Jelenések 13. és 17. fejezetében láthatjuk, illetve akik teljesen alávetették magukat Jézus Krisztusnak, akiknek a hitét az mutatja, hogy *„megtartják az Isten parancsolatait”* (Jel 14:12). Az embereknek kezdettől fogva volt bizonyítékuk arra, hogy kicsoda Isten: igazságos és szerető Atya (Róm 1:18-21). Ezért az elmúlt koroktól fogva mindenkit az alapján ítél meg az Úr, hogyan működött együtt vele, miként élte az életét - függetlenül attól, hogy mennyit értett meg az üzenetből (Róm 2:11-16). A vég idején viszont egyre erősödik a polarizáció, a két táborra szakadás, és nem fogják többé tiszteletben tartani a lelkiismereti szabadságot. Az emberekre nyomást gyakorolnak, hogy Sátán pártjához csatlakozzanak. Ezért haladéktalanul hirdetni kell az evangéliumot, le kell leplezni Sátán tényleges szándékait. Pontosan erről szól a hármass angyal üzenet és a mi küldetésünk.

Maradjunk még annál a pontnál, hogy Krisztus személyesen érted halt meg! Mi válthat ki egy emberben olyan gondolatot, hogy lehet olyasmi a múltjában, amiért Krisztus kereszthalála nem volna elegendő váltás?

SIKER A MISSZIÓBAN

Mi számít sikernek a misszióban? Könnyen abba a kísértésbe eshetünk, hogy a keresztségek számával vagy a gyülekezet gyors növekedésével azonosítjuk a sikert; hogy az a siker, ha a föld minden törzséhez és népcsoportjához eljuttatjuk az igazságot, amit felgyorsíthatunk a rádió, az internet és a televízió segítségével. Miközben ezek jó célok, emlékeznünk kell arra, amit Pál apostol a korinthusi gyülekezetnek írt: „*Én plántáltam, Apollós öntözött, de Isten adta a növekedést*” (1Kor 3:6, ÚRK). Más szóval, nekünk a folyamatra kell összpontosítanunk, a növekedés pedig Istentől jön.

Már láttuk, hogy Isten küldetésének célja az elveszettek megmentése a föld minden népcsoportjában azért, hogy Jézus hűséges tanítványai lesznek és részt vesznek az Ő küldetésében.

Olvassuk el a következő igéket! Mit árulnak el azok jelleméről, akik Krisztus követőivé válnak?

Ézs 30:21; Jn 10:27; 16:12-13 _____

2Kor 11:2 _____

2Thessz 2:9-11; Zsid 3:12-13; 1Jn 1:8 _____

1Jn 1:9; Jel 7:14, 19:8 _____

Jézus tanítványai tiszták és hűségesek maradnak Jézushoz, mint a menyasszony a jegyeséhez. Követik Jézust, ahová a Szentlélek csendes, halk hangja által vezeti őket. Ebben az is benne foglaltatik, hogy a másokért végzett missziós munkába vezet minket. A tanítványokban nincs megtévesztés. Nem vezetik őket félre bénító kétségek, hamis tanítások, sem az erkölcstelenség. Eközben nem érzik magukat erkölcsileg felsőbbrendűnek másoknál. Felismerik, hogy nem tökéletesek, igénylik Isten megtisztító kegyelmét és irgalmát. Mindezeket megértve nyitottak arra is, hogy más hívőktől kiigazítást és útmutatást kapjanak. A misszió sikeréből az következik, hogy az emberek ilyen tanítvánnyá válnak.

Mit jelent az, hogy „*mint szeplőtlen szüzet állítsalak a Krisztus elé*” (2Kor 11:2)? Hogyan válhatunk mi, bűnösök ilyenné Isten előtt? Miként vezethetünk erre másokat is?

BETELJESÍTETT MISSZIÓ

Olvassuk el Jel 21:1-4 és 21:22-22:5 verseit! Milyen jelenetek játszódnak le a szemünk előtt?

Paradicsomi hely lesz az új föld! A halál és a bűn eltűnik, Sátán és a gonoszság megsemmisül. Találkozni fogunk szerető Megváltónkkal és szeretteinkkel. Az új földet minden nemzetiség és nyelv képviselői népesítik majd be. A Generál Konferencia Misszióbizottsága meghatározta a Globális Misszió mértékeit, amelyek alapján megállapítható, hogy egy népcsoportot elértnek vagy még el nem értnek lehet-e nyilvánítani. „Elért népcsoportnak” számítjuk azt, amely megfelelő létszámmal és erőforrásokkal rendelkezik ahhoz, hogy külső segítség igénybevétele nélkül hatékonyan tegyen tanúságot az adott közösségben; az istentiszteletek szervezeten folynak, anyanyelvi Bibliával és irodalommal rendelkeznek; vannak közöttük olyan, a népükből származó egyházi vezetők, akik tolmács nélkül képesek bizonytságot tenni a többieknek. Ezzel szemben „el nem ért népcsoportnak” számít az, ahol nincs kellő létszámú hívó adventista közösség, és nem rendelkeznek elegendő erőforrásokkal ahhoz, hogy külső segítség nélkül hatékonyan tegyenek bizonytságot a saját népcsoportjuknak. Minden helyi gyülekezetnek és egyházterületnek be kell azonosítania azokat a népcsoportokat a társadalmukban, amelyeket el kell érniük. Itt az ideje, hogy befektessünk Isten missziójába, tanítványokká tegyünk minden népcsoportot, sietessük Megváltónk visszatérését, azután majd együtt éljünk velük az új földön, amelyet ígért nekünk az Úr!

Kihívás: Hogyan sietteted Krisztus visszatérését? Elülteted-e a remény magvait azok szívében, akiknek szükségük van a jó hírre? „Öntözöd” az elvetett magot az új hívőkben? Segítesz nekik megérteni, mit jelent a Krisztusnak való hűséges engedelmesség? Imádkozzunk lehetőségekért, hogy az újjáteremtett föld ígérését elmondhassuk a napi imalistán szereplő embereknek!

Kihívásra fel! Talán néhány „tanítványod” készen áll arra, hogy elfogadja Krisztust. Ennek része a gyülekezethez vagy a hívők csoportjához való csatlakozás. Képzeld magad a helyükbe: Milyen lenne, ha először járnál a gyülekezetekben? Milyen élményben lenne részed? Mennyire felkészült a gyülekezet az új emberek fogadására és mások tanítványává tevésére?

TOVÁBBI ELMÉLKEDÉSRE:

„A megváltás nagy terve eredményeképpen a világ teljes mértékben vissza kerül Isten kezébe. Mindaz, ami a bűn által elveszett, eredeti formájában áll helyre. Isten nemcsak az embert, hanem a földet is megváltja, hogy ez legyen örökkévaló lakhelye az engedelmeseknek. Sátán hatezer éve küzd azért, hogy a földet birtokában tartsa. Most mégis Istennek a föld teremtésénél kifejezett eredeti terve valósul meg. »*De a magasságos egek szentei veszik majd az országot, és bírják az országot örökké és örökkön örökké*« (Dán 7:18)» (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó, 301. o.). Mielőtt azonban ez valóra válhatna, Isten partnereiként a missziójában kötelességünk elmondani a világnak a figyelmeztető üzenetet, hogy így az emberek elfogadhassák és Isten őket is újjáteremthesse. „Vágyom arra, hogy nagyon sok munkás dolgozzon azokért, akik nem ismerik hitünk bizonyítékait. Sokan nagy világosságot kaptak a három angyali üzenetének hallatán, és most a világ minden részén hirdetniük kell ezeket az üzeneteket. Szeretném megtenni a magam részét, utat nyitni mások előtt, hogy hordozzák az igazság fényét. Segítsen bennünket az Úr, hogy felvehessük a kellő fegyverzetet! A hívőknek egyesülniük kell az ünnepélyes munkában, amellyel közvetítik a világnak az utolsó figyelmeztető üzenetet» (Ellen G. White: *Letter 390. 1907*, kiadatlan levél)! Ebben a negyedévben Isten missziójának különböző szempontjait és kérdéseit tanulmányoztuk. Ezen a héten *A jelenések könyvét* vizsgáltuk, hogy megértsük, milyen az Istennel való helyreállított kapcsolat, ami a misszió beteljesülésében éri majd el a csúcspontját az újjáteremtett, helyreállított földön. Bár igaz, hogy a föld történelmének legborzasztóbb ideje lesz az, amikor örökre elpusztul a bűn és a szenvedés, de Isten a kataklizmán túli időre irányítja tekintetünket, és vigaszt, bátorítást nyújt a helyreállított föld ígéretében.

Megbeszélendő kérdések:

1. Mi az „örökkévaló evangélium”? Miért nevezzük „örökkévalónak”? Miért szükségszerű, hogy ez legyen a missziónk fundamentuma?
2. Miért hangsúlyozzuk annyira a hármass angyali üzenetet? Mit mondanál, ha valaki arról akarna vitatkozni veled, hogy nekünk Jézusra kell fókuszálnunk, nem egy állítólagosan „negatív” dologra, mint ez a figyelmeztető üzenet?
3. Miként segített ez a negyedévi tanulmány nemcsak jobban megérteni a misszió fontosságát, hanem abban is, hogy te és a gyülekezeted még inkább bekapcsolódjatok abba, amire egyébként is hívtunk?

ISTEN KÜLDETÉSÉBEN

„Azok pedig elmentek, hirdették az ígét mindenütt, az Úr pedig együtt munkálkodott velük, megerősítette az igehirdetést a nyomában járó jellel” (Mk 16:20, RÚF).

„Miként Krisztus kiküldte tanítványait, úgy küldi ki ma egyháza tagjait. Ugyanaz a hatalom, mellyel az apostolok rendelkeztek, számukra is létezik. Ha Isten az erősségük, együtt fog működni velük, és munkájuk nem lesz hiábavaló. Ismerjék fel, hogy arra a műre, melyben munkálkodnak, Isten nyomta rá pecsétjét...

Krisztus szent megbízatást adott egyházának. Valamennyi tagja élő eszköz kell legyen, akiken keresztül Isten közölheti a világgal kegyelme kincseit, Krisztus kikutathatatlan gazdagságát. A Megváltó leghőbb vágya, hogy képviselői legyünk, akik megismertetik a világgal az Ő Lelkét és jellemét. A világnak pedig legnagyobb szükséglete az, hogy az Üdvözítő szeretete emberek által megnyilvánuljon. Az egész menny férfiakra és nőkre vár, akik által Isten kinyilatkoztatja a kereszténység erejét.

Az egyház Isten közvetítője az igazság hirdetésére. Isten bízta meg e különleges munka végzésével. Ha hűséges hozzá és minden parancsolatának engedelmeskedik, akkor az isteni kegyelem dicsősége lakozik benne. Ha hűséges kötelezettségéhez, ha tiszteli Izráel Istenét, nincs az a hatalom, amely ellenállhatna neki...

Mi támogatta Isten Fiát fáradságos és áldozatos életében? Látta lelke munkájának gyümölcseit és elégedett volt. Az örökkévalóságba pillantva látta azok boldogságát, akik megalázkodása folytán bűnbocsánatot és örök életet nyertek... Mi is vethetünk egy pillantást a jövőbe, szemlélhetjük a menny boldogságát... Ott a megváltottak üdvözlik azokat, akik a Megváltóhoz vezették őket, és valamennyien egyesülnek Krisztus dicsőítésében, aki meghalt, hogy az embernek Isten életéhez méltó élete legyen” (Ellen G. White: *Az apostolok története*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 394-395. o.).